

2. Пропозиції до робочої редакції доопрацьованого проєкту Закону України «Про пакування та відходи пакування»

ГО «Україна без сміття»

Розділ VI. Пакування багаторазового використання. Системи повторного використання пакування		
Стаття 28 Зобов'язання щодо пакування багаторазового використання і систем повторного використання пакування		Стаття 28 Зобов'язання щодо пакування багаторазового використання і систем повторного використання пакування
<p>1. Суб'єкти господарювання, що вводять в обіг пакування багаторазового використання, повинні забезпечити створення системи повторного використання пакування або інтеграцію такого пакування до вже діючих на території України систем повторного використання пакування.</p> <p>2. Системи повторного використання пакування, зазначені в частині першій цієї статті, мають відповідати вимогам, встановленим у Додатку 6 до цього Закону, та передбачати стимули для повернення та повторного використання пакування. Інформація про відповідність системи повторного використання пакування зазначеним вимогам має бути включена до технічної документації щодо такого пакування.</p> <p>3. Суб'єкти господарювання, що використовують повторно пакування багаторазового використання, повинні забезпечувати підготовку використаного пакування до повторного використання</p>	<p>У ЄС допускається: власна система, колективна система, депозитна система, інтеграція у систему EPR, оператор багаторазового пакування. Тобто будь-яка модель, якщо вона забезпечує повернення і ротацію. Не потрібно штучно звужувати можливості для виконання цілей багаторазового використання пакування.</p> <p>Зайва прив'язка до "технічної документації". У ЄС головне — функціонування системи, а не документація.</p> <p>Пропонуємо «Місця збирання» замість «пункт». Пояснили це в першому файлі правок.</p>	<p>1. Суб'єкти господарювання, що вводять в обіг пакування багаторазового використання, зобов'язані забезпечити функціонування системи повторного використання такого пакування.</p> <p>Такі суб'єкти можуть:</p> <ul style="list-style-type: none"> -створювати власні системи повторного використання пакування; -брати участь у колективних системах повторного використання пакування; -інтегрувати пакування до вже діючих систем повторного використання пакування; <p>використовувати інші організаційні моделі, що забезпечують повернення, підготовку до повторного використання та повторне введення пакування в обіг.</p> <p>2. Система повторного використання пакування повинна забезпечувати:</p> <ul style="list-style-type: none"> можливість повернення використаного пакування користувачами або споживачами; підготовку пакування до повторного використання; повторне введення такого пакування в обіг у межах системи повторного використання. <p>Система повторного використання пакування може функціонувати із застосуванням депозитно-поворотного</p>

<p>відповідно до частини Б Додатка 7 до цього Закону. У разі, якщо суб'єкти господарювання використовують системи повторного використання пакування закритого циклу, такі суб'єкти господарювання повинні забезпечити повернення використаного пакування в один із пунктів збирання, визначених учасниками системи і затверджених оператором системи.</p> <p>4. Суб'єкти господарювання, що вводять в обіг та/або повторно використовують пакування багаторазового використання, можуть передати виконання зобов'язань, передбачених частинами першою—третьою цієї статті третій особі. Така третя особа може забезпечувати функціонування однієї або кількох систем повторного використання пакування, в тому числі систем, які використовуються кількома суб'єктами господарювання одночасно.</p>		<p>механізму або інших економічних стимулів, що забезпечують повернення пакування.</p> <p>3. Суб'єкти господарювання, що використовують пакування багаторазового використання, забезпечують підготовку використаного пакування до повторного використання відповідно до вимог, встановлених цим Законом.</p> <p>У разі застосування систем повторного використання закритого циклу повернення пакування може здійснюватися через визначені учасниками системи місця збирання або інші механізми повернення, що забезпечують фактичне повернення пакування до системи повторного використання.</p>
<p>Стаття 29. Стимулювання використання пакування багаторазового використання</p>		<p>Стаття 29. Стимулювання використання пакування багаторазового використання</p>
<p>1. Економічні оператори зобов'язані забезпечити, щоб принаймні 40 відсотків транспортного пакування або товарного пакування (у тому числі пакування для електронної комерції у форматі піддонів, складних пластикових ящиків, коробок, лотків, пластикових ящиків, контейнерів середньої місткості, відер, бочок та каністр будь-якого розміру, виготовлених із будь-якого матеріалу, включно з гнучкими форматами та засобами закріплення продукції, розміщеної на піддонах під час транспортування) становило пакування багаторазового використання, що використовується в межах систем повторного використання.</p> <p>* За Регламентом - з 1.01.2030, а з 1.01.2040 такий відсоток становить</p>	<p>1. Економічні оператори – це надто широкий термін, скоротили до конкретних суб'єктів господарювання, а саме «Суб'єкти господарювання, які вводять в обіг паковану продукцію або використовують транспортне пакування для розміщення продукції на ринку України».</p> <p>Додали уточнення «з урахуванням вимог законодавства Європейського Союзу щодо пакування».</p> <p>2. Вважаємо недоцільним виключати картонні ящики з цієї</p>	<p>1. Суб'єкти господарювання, які вводять в обіг паковану продукцію або використовують транспортне чи товарне пакування для розміщення продукції на ринку України, зобов'язані забезпечити, щоб щонайменше 40 відсотків транспортного або товарного пакування становило пакування багаторазового використання, що використовується в межах систем повторного використання.</p> <p>До транспортного або товарного пакування, на яке поширюється дія цієї частини, належать, зокрема, піддони, складні пластикові ящики, коробки, лотки, пластикові ящики, контейнери середньої місткості, відра, бочки, каністри будь-якого розміру, виготовлені з будь-якого матеріалу, включно з гнучкими форматами, а також засоби закріплення продукції, розміщеної на піддонах під час транспортування.</p> <p>З 1 січня 2040 року частка пакування багаторазового використання, визначена цією частиною, має становити не менше 70 відсотків.</p>

<p>70%.</p> <p>Для переміщення продукції між потужностями одного суб'єкта господарювання або між суб'єктами господарювання, що належать до однієї групи компаній в межах України, дозволяється використовувати виключно пакування багаторазового використання форматів, зазначених в абзаці першому цієї частини.</p> <p>* За Регламентом – з 01.01.2030.</p> <p>Деталізований перелік форматів пакування, на які поширюються вимоги цієї частини, затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>* За Регламентом – делегований акт має бути прийнятий до 12 лютого 2027 року.</p> <p>2. Вимоги частини першої цієї статті не поширюються на транспортне або товарне пакування, яке відповідає таким ознакам:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) використовується для перевезення небезпечних вантажів; 2) використовується для перевезення великогабаритної техніки, обладнання та інших товарів, пакування для яких виготовляється спеціально на замовлення суб'єкта господарювання за індивідуальними вимогами і не є серійним; 3) виготовлене у гнучкому форматі та використовується для транспортування та безпосередньо контактує з харчовими продуктами і кормами; 4) виготовлене у форматі картонних ящиків. <p>3. Економічні оператори, які використовують групове пакування у вигляді коробок (за винятком картонних), що розміщуються зовні товарного пакування для групування певної кількості продукції для створення одиниці</p>	<p>статті. Додали виключення у вигляді фрази «за винятком випадків, коли повторне використання такого пакування технічно неможливе». У PPWR немає такого широкого винятку для картонних коробок.</p> <p>3. Поміняли термін «Економічні оператори» на «Суб'єкти господарювання, які використовують групове пакування».</p> <p>Додали вимоги щодо обліку, e-commerce, і прибрали винятки в п.5 (тому що системи збору можуть змінюватися в бік більшого переліку паковань).</p>	<p>Для переміщення продукції між потужностями одного суб'єкта господарювання або між суб'єктами господарювання, що належать до однієї групи компаній в межах України, допускається використання виключно пакування багаторазового використання форматів, зазначених у цій частині.</p> <p>Перелік форматів пакування, на які поширюються вимоги цієї статті, затверджується Кабінетом Міністрів України з урахуванням вимог законодавства Європейського Союзу у сфері пакування.</p> <p>2.Вимоги частини першої цієї статті не поширюються на транспортне або товарне пакування, яке:</p> <ul style="list-style-type: none"> -використовується для перевезення небезпечних вантажів; -використовується для перевезення великогабаритної техніки, обладнання або інших товарів, пакування для яких виготовляється індивідуально відповідно до технічних вимог і не є серійним; -виготовлене у гнучкому форматі та використовується для транспортування продукції, що безпосередньо контактує з харчовими продуктами або кормами, у випадках, коли повторне використання такого пакування є технічно неможливим або несумісним із вимогами безпеки продукції. <p>3.Суб'єкти господарювання, які використовують групове пакування у вигляді коробок (за винятком картонних), що розміщуються зовні товарного пакування для групування певної кількості продукції, повинні забезпечити, щоб щонайменше 10 відсотків такого пакування становило пакування багаторазового використання, що використовується в межах систем повторного використання.</p> <p>З 1 січня 2040 року частка такого пакування має становити не менше 40 відсотків.</p> <p>Виконання вимог цієї частини підтверджується обліком обороту пакування у системах повторного використання.</p> <p>4.Кінцеві розповсюджувачі, які реалізують алкогольні та безалкогольні напої у товарному пакуванні, повинні</p>
--	--	--

<p>зберігання або товарної одиниці, повинні забезпечити, щоб щонайменше 10 відсотків такого пакування було пакуванням багаторазового використання в межах системи повторного використання.</p> <p>За Регламентом - 10% - з 1.01.2030; 40% - з 1.01.2040.</p> <p>4. Кінцевий розповсюджувач, що розповсюджує алкогольні та безалкогольні напої у товарному пакуванні, повинен забезпечити, щоб щонайменше 10 відсотків такої продукції надавалося у пакуванні багаторазового використання.</p> <p>За Регламентом – 10% - з 2030; з 2040 - 25%.</p> <p>5. Вимоги цієї частини не поширюються на такі види продукції:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) швидкопсувні молочні напої; 2) вина (у тому числі ароматизовані, виготовлені з фруктів і овочів інших, ніж виноград) та інші продукти виноградарства; 3) міцні алкогольні напої. 		<p>забезпечити, щоб щонайменше 10 відсотків такої продукції надавалося у пакуванні багаторазового використання.</p> <p>З 1 січня 2040 року частка такої продукції має становити не менше 25 відсотків.</p> <p>Виконання цієї вимоги може забезпечуватися, зокрема, через функціонування депозитно-повертних систем або інших систем повторного використання пакування.</p> <p>5. Вимоги частини п'ятої цієї статті можуть не застосовуватися до продукції, для якої використання пакування багаторазового використання є технічно неможливим або несумісним із вимогами безпеки харчових продуктів чи іншими обов'язковими вимогами законодавства.</p>
Розділ VII. Системи повторного наповнення		
<p>Стаття 34. Зобов'язання щодо повторного наповнення для сектора продажу їжі та напоїв на виніс</p> <p>1. Кінцеві розповсюджувачі, які здійснюють свою діяльність у секторі HORECA і надають на території України готову їжу, гарячі або холодні напої у пакуванні на виніс, повинні надати можливість споживачам придбавати таку продукцію у власне пакування споживача.</p>	<p>Яким чином це буде узгоджено зі стандартом ХАСПП?</p> <p>Для виконання цієї норми закону виробникам потрібно включити у ХАССР окрему процедуру (як це зробив Макдональдс (ця опція кава в свою чашку вже працює більше 6 років в Україні).</p>	<p>Стаття 34. Зобов'язання щодо повторного наповнення для сектора продажу їжі та напоїв на виніс</p> <p>Повторне наповнення власного пакування споживача здійснюється з дотриманням вимог законодавства у сфері безпечності та якості харчових продуктів. Оператори ринку харчових продуктів повинні враховувати процедури повторного наповнення у системах управління безпечністю харчових продуктів, заснованих на принципах ХАССР.</p>
<p>РОЗДІЛ XI. БАЗИ ДАНИХ І ЗВІТНІСТЬ У СФЕРІ ПАКОВАННЯ ТА ВІДХОДІВ ПАКОВАННЯ</p>		<p>РОЗДІЛ XI. БАЗИ ДАНИХ І ЗВІТНІСТЬ У СФЕРІ ПАКОВАННЯ ТА ВІДХОДІВ ПАКОВАННЯ</p>

<p>Стаття 49. Бази даних у сфері пакування та відходів пакування</p> <p>1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері управління відходами, забезпечує створення та функціонування баз даних у сфері пакування, що мають містити щонайменше такі дані:</p> <p>1) інформацію про обсяги, характеристики та еволюцію потоків пакування та відходів пакування;</p> <p>2) для товарного, групового та транспортного пакування:</p> <p>а) вагу кожної категорії пакування, що утворюється на території України (вага виробленого та імпортованого пакування, а також пакування, яке зберігається в Україні, за винятком ваги експортованого пакування);</p> <p>б) кількість/обсяг/вагу пакування багаторазового використання;</p> <p>3) для відходів товарного, групового та транспортного пакування: кількість пакування, введеного в обіг на території України, або пакування, продукція в якому була розпакована виробником, який не є кінцевим користувачем/споживачем, кількість/обсяг/вагу утворених відходів пакування, кількість/обсяг/вагу відходів пакування, що була видалена, відновлена та пройшла операції з рециклінгу (для кожної категорії пакування); рівень роздільного збирання форматів пакування, що охоплюються обов'язковою депозитно-поворотною системою.</p> <p>Форма подання даних, передбачених цією частиною, зазначена у</p>	<p>У запропонованих правках до статті 49 було уточнено роль та функції баз даних у сфері пакування і відходів пакування. Насамперед ми закріпили, що ці бази даних є складовою інформаційної системи управління відходами та повинні забезпечувати простежуваність потоків пакування на всіх етапах його життєвого циклу — від введення в обіг до збирання, сортування, рециклінгу, інших операцій відновлення та остаточного видалення. Така зміна переводить базу даних із формального інструменту звітності у повноцінний інструмент управління системою. Вона дозволяє бачити не лише обсяги пакування, введеного на ринок, а й фактичний рух відходів у системі, що є критично важливим для контролю виконання цільових показників та для планування інфраструктури управління відходами.</p> <p>Окремо нами було уточнено підхід до обліку операцій рециклінгу. У тексті закону зафіксовано, що відходи пакування можуть зараховуватися до рециклінгу лише після їх фактичного надходження на підприємства з перероблення. Це положення узгоджує українську систему звітності з європейською методологією обліку рециклінгу і</p>	<p>Стаття 49. Бази даних у сфері пакування та відходів пакування</p> <p>1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, забезпечує створення, ведення та функціонування баз даних у сфері пакування та відходів пакування. Такі бази даних є складовою інформаційної системи управління відходами та забезпечують простежуваність потоків пакування та відходів пакування на всіх етапах їх обігу, включаючи:</p> <p>введення пакування в обіг;</p> <p>утворення відходів пакування;</p> <p>роздільне збирання;</p> <p>транспортування;</p> <p>сортування;</p> <p>рециклінг;</p> <p>інші операції з відновлення;</p> <p>видалення.</p> <p>2. Бази даних у сфері пакування повинні містити щонайменше такі дані:</p> <p>інформацію про обсяги, характеристики та динаміку потоків пакування та відходів пакування;</p> <p>для товарного, групового та транспортного пакування:</p> <p>а) вагу пакування за матеріалами та форматами, введеного в обіг на території України, включаючи вироблене та імпортоване пакування;</p> <p>б) вагу пакування, що експортується;</p> <p>в) кількість, обсяг та вагу пакування багаторазового використання;</p> <p>для відходів пакування:</p> <p>г) кількість пакування, введеного в обіг на території України;</p> <p>д) кількість, обсяг та вагу утворених відходів пакування;</p> <p>е) кількість, обсяг та вагу відходів пакування, що були:</p> <ul style="list-style-type: none"> - окремо зібрані; - відправлені на сортування; - передані на операції з рециклінгу; - передані на інші операції відновлення; - передані на видалення;
--	--	--

<p>Додатку 11 до цього Закону.</p> <p>2. Бази даних у сфері пакування та відходів пакування мають бути доступними для широкої громадськості у форматі, придатному для машинного зчитування, що дає змогу отримати доступ до актуальних даних про звітність і вартість управління відходами пакування, а також забезпечує їхню сумісність та можливість повторного використання даних. Такі дані надаються українською мовою шляхом:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) опублікування на вебсайтах або за допомогою інших засобів електронного зв'язку; 2) надання в установленому законодавством порядку публічних звітів. <p>Положення цієї частини мають застосовуватися із урахуванням обмежень доступу до конфіденційної інформації та щодо захисту персональних даних.</p>	<p>запобігає поширеній практиці завищення статистики, коли до рециклінгу зараховуються лише відсортовані відходи. Завдяки цьому статистика управління відходами стає більш достовірною, що є важливим як для державної політики, так і для міжнародної звітності України. Ще одним важливим доповненням стало введення вимоги щодо перевірки даних, які подаються до системи. Передбачено, що інформація у базах даних повинна підлягати незалежній верифікації. Це підвищує надійність даних, на яких ґрунтується система розширеної відповідальності виробника, і зменшує ризики маніпуляцій з обсягами пакування або відходів. Наявність механізму перевірки також підвищує довіру до системи з боку держави, бізнесу та громадськості. У правках також було посилено принцип прозорості. Закріплено, що інформація з баз даних повинна бути доступною для громадськості у форматі, придатному для машинного зчитування, та регулярно оприлюднюватися у вигляді узагальнених публічних звітів. Водночас до тексту додано уточнення, що обмеження доступу до конфіденційної інформації не можуть застосовуватися з метою</p>	<p>рівень роздільного збирання пакування, що охоплюється депозитно-поворотними системами; інформацію про обсяги пакування, що підлягає повторному використанню або повторному наповненню.</p> <p>Форма подання даних визначається у Додатку 11 до цього Закону.</p> <p>3. Облік відходів пакування, що зараховуються до операцій рециклінгу, здійснюється лише після фактичного надходження таких відходів на підприємства з рециклінгу відповідно до вимог законодавства Європейського Союзу щодо обліку операцій рециклінгу.</p> <p>4. Дані, що подаються до баз даних у сфері пакування та відходів пакування, підлягають перевірці та підтвердженню відповідно до процедур незалежної верифікації, порядок проведення яких визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>5. Суб'єкти у сфері управління відходами щороку подають інформацію про:</p> <ul style="list-style-type: none"> - кількість відходів пакування, що пройшли операції з рециклінгу; - кількість відходів пакування, що пройшли інші операції відновлення; - кількість відходів пакування, що були видалені. <p>6. Суб'єкти у сфері управління відходами щороку до 1 квітня року, що настає за звітним, надають виробникам або організаціям розширеної відповідальності виробників інформацію, необхідну для виконання ними обов'язків звітування.</p> <p>7. Порядок подання звітності, її форма та вимоги до перевірки достовірності даних визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування</p>
--	--	--

	<p>приховування екологічної інформації. Такий баланс дозволяє захистити комерційно чутливі дані підприємств, але гарантує відкритість інформації про стан довкілля (відповідає логіці Орхуської конвенції (доступ до екологічної інформації)), обсяги пакування та результати управління відходами. Це відповідає міжнародним стандартам доступу до екологічної інформації та підсилює громадський контроль за функціонуванням системи.</p>	<p>державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>8. Інформація, що міститься у базах даних у сфері пакування та відходів пакування, підлягає оприлюдненню щонайменше один раз на рік у вигляді узагальнених публічних звітів.</p> <p>9. Інформаційна система управління відходами повинна забезпечувати можливість простежуваності потоків пакування та відходів пакування, зокрема шляхом відстеження даних про введення пакування в обіг, його збирання, сортування, рециклінг, інші операції відновлення та видалення.</p> <p>Положення цієї частини застосовуються з урахуванням вимог законодавства щодо захисту персональних даних та обмежень доступу до конфіденційної інформації. Водночас обмеження доступу до конфіденційної інформації не можуть застосовуватися з метою приховування екологічної інформації про обсяги пакування, відходів пакування та результати їх управління.</p>
<p>Стаття 50. Звітність у сфері пакування та відходів пакування</p>		
<p>2. Організації розширеної відповідальності виробників та виробники, на яких поширюється розширена відповідальність виробника, що виконують зобов'язання із розширеної відповідальності виробник індивідуально, у випадку, якщо пакування, щодо якого вони виконують зобов'язання з розширеної відповідальності виробника, становить понад 10 тонн на календарний рік, щороку до 1 червня подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, через інформаційну систему управління відходами звіт за попередній календарний рік,</p>	<p>10 тонн відходів пластику – це 1 фура запресованого пластику, і це дуже багато. Ми вважаємо, що безвідносно кількості введеного в обіг пакування, виробники мають виконувати зобов'язання в рамках розширеної відповідальності виробника (виключення пропонуємо зробити для 10 кг на рік).</p>	<p>2. Організації розширеної відповідальності виробників та виробники, на яких поширюється розширена відповідальність виробника, що виконують зобов'язання із розширеної відповідальності виробник індивідуально, у випадку, якщо пакування, щодо якого вони виконують зобов'язання з розширеної відповідальності виробника, становить понад 10 кг на календарний рік, щороку до 1 червня подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, через інформаційну систему управління відходами звіт за попередній календарний рік,</p>

<p>2. 5) кількість за вагою за категоріями відходів пакування, як визначено в Таблиці 2 Додатка 2, зібраних і відправлених на сортування;</p>	<p>Виправити «категорію» на «формат пакування» (правка щодо «формат пакування» також наведена у Стаття 1. Визначення термінів), також у підпунктах 3),5) поточної статті і по всьому закону</p>	<p>2. 5) кількість за вагою за форматами відходів пакування, як визначено в Таблиці 2 Додатка 2, зібраних і відправлених на сортування;</p>
<p>3. Організації розширеної відповідальності виробників та виробники, на яких поширюється розширена відповідальність виробника і які обрали індивідуальну форму виконання зобов'язань з розширеної відповідальності виробника, у випадку, якщо маса пакування, щодо якого вони виконують зобов'язання з розширеної відповідальності виробника, не перевищує 10 тонн на календарний рік, щороку до 1 червня подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, через інформаційну систему управління відходами звіт за попередній календарний рік, в якому зазначають:</p>	<p>10 тонн відходів пластику – це 1 фура запресованого пластику, і це дуже багато. Ми вважаємо, що безвідносно кількості введеного в обіг пакування, виробники мають виконувати зобов'язання в рамках розширеної відповідальності виробника (виключення пропонуємо зробити для 10 кг на рік).</p>	<p>3. Організації розширеної відповідальності виробників та виробники, на яких поширюється розширена відповідальність виробника і які обрали індивідуальну форму виконання зобов'язань з розширеної відповідальності виробника, у випадку, якщо маса пакування, щодо якого вони виконують зобов'язання з розширеної відповідальності виробника, не перевищує 10 кг на календарний рік, щороку до 1 червня подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, через інформаційну систему управління відходами звіт за попередній календарний рік, в якому зазначають:</p>
<p>4. Суб'єкти господарювання, на яких відповідно до цього Закону покладено зобов'язання щодо забезпечення досягнення цільових показників з повторного використання пакування багаторазового використання, та забезпечення досягнення цільових показників роздільного збирання (у разі їх встановлення Кабінетом Міністрів України) щорічно до 1 червня подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, звіти про досягнення таких цільових показників протягом попереднього календарного року. Вимоги щодо обсягів та формату звітування визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами.</p>	<p>Щоб повною мірою забезпечити виконання принципу «забруднювач сплачує» ми наполягаємо, щоб цільові показники збору пакування і цільові показники рециклінгу були зафіксовані в цьому законі, а текст у дужках «у разі їх встановлення Кабінетом Міністрів України» пропонуємо прибрати.</p>	<p>4. Суб'єкти господарювання, на яких відповідно до цього Закону покладено зобов'язання щодо забезпечення досягнення цільових показників з повторного використання пакування багаторазового використання, та забезпечення досягнення цільових показників роздільного збирання щорічно до 1 червня подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, звіти про досягнення таких цільових показників протягом попереднього календарного року. Вимоги щодо обсягів та формату звітування визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами.</p>

Додатковий пункт у статті 50.	Після пункту 6 додати додатковий пункт 7.1. який забезпечує незалежну верифікацію інформації через аудит а також простежуваність.	7.1 Інформація, що подається відповідно до цієї статті виробниками, організаціями розширеної відповідальності виробників та суб'єктами у сфері управління відходами, підлягає перевірці щодо її достовірності, у тому числі шляхом незалежної верифікації. Звітні дані повинні забезпечувати простежуваність руху відходів пакування від моменту їх збирання до проведення операцій з рециклінгу, відновлення або видалення. Порядок перевірки достовірності звітності, вимоги до підтвердження даних та механізми забезпечення простежуваності потоків відходів пакування встановлюються Кабінетом Міністрів України.
РОЗДІЛ XII. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ПАКОВАННЯМ ТА ВІДХОДАМИ ПАКОВАННЯ	Пропозиції щодо наповнення розділу	
Стаття 51. Відповідальність за порушення законодавства у сфері управління пакуванням та відходів пакування		
	<p>Потрібно додати штраф за невиконання цільових показників (зараз його немає в переліку, а це ключовий запобіжник системи РВВ).</p> <p>Немає відповідальності для "free riders".</p> <p>Необхідно прив'язати штраф до обсягу невиконання цільових показників. Фіксований штраф + 200+ євро за кожну тонну невиконання цілі.</p> <p>Додати заборону введення пакування або продукції в обіг у разі порушення вимог РВВ (коли виробник не зареєстрований у реєстрі РВВ, не є членом ОРВВ, не виконує цільові показники).</p>	

	Також потрібно додати відповідну статтю в Кодекс про адміністративні правопорушення.	
	Сума штрафів має мотивувати виробників виконувати цільові показники, запропоновані штрафи є незначними і такими, які «вигідно» сплачувати. Також потрібна заборона введення пакування або продукції в обіг у разі порушень.	9. Суб'єкт господарювання, який не зареєстрований у Реєстрі виробників продукції, щодо якої встановлено розширену відповідальність виробника, або не виконує зобов'язання з розширеної відповідальності виробника, не має права вводити пакування або паковану продукцію в обіг на території України.
	Щоб мати можливість міняти суму штрафа, не змінюючи закон, пропонуємо додати гнучку норму.	«...у розмірі _____ тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та додатково у розмірі, пропорційному обсягу невиконаних цільових показників, порядок визначення якого встановлюється Кабінетом Міністрів України».
	У підпунктах не вказано прямо до якого суб'єкта господарювання застосовується штраф у разі порушення, додали окремий пункт, щоб визначити відповідний перелік.	Адміністративно-господарські штрафи, передбачені цією статтею, застосовуються до виробників продукції, організацій розширеної відповідальності виробників та інших суб'єктів господарювання у сфері управління відходами залежно від характеру вчиненого порушення.